

lificerede dertil, og der opnaas jo ikke derved, at man foreskriver, at de skulle tage Borgerskab, Spor af Garanti for, at de ere mere faglærte og dygtige, end hvis de intet Borgerskab have. Det er noget, som er almindeligt og godt kendt af dette høje Ting, at vi have Ret til hver især at tage Borgerskab uden at være faglærte, og jeg kan ikke forstaa, at Pengespørgsmaalet kan spille nogen Rolle. Derimod mener jeg, at det, at man overlader til Kommunalbestyrelsen at bestemme, hvem der skal have Lov til at faa en saadan Autorisation, er en tilstrækkelig Borgen for, at en saadan Autorisation uddeles paa en heldig Maade, og man behøver ikke at gaa til yderligere Indskrænkninger og navnlig ikke gaa videre i Indskrænkninger, end man gik ved Loven af 1857. Naar det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds sagde, at Kjøbenhavn fordrer Borgerskab, saa vil jeg dertil sige, at det ved jeg ikke; men jeg ved i alt Fald — og det er jo ogsaa omtalt fra den højtærede Indenrigsministers Side her ved Sagens 1ste Behandling — at Kjøbenhavns Magistrat har givet sin Tilslutning til den højtærede Indenrigsminister; i alt Fald foreligger der her hos mig en Tilslutning til et nyt Forslag som det, der altsaa forelaa ved 1ste Behandling, og hvis der skulde være nogle Ønsker i Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse og Magistrat om at faa ændret noget i det Forhold, som har eksisteret siden 1857, kan jeg ikke forstaa, at de officielt vilde have givet deres Tilslutning til et Lovforslag som det af mig forelagte. Jeg havde egentlig tænkt mig, da jeg forelagde dette — jeg kan tilføje lille og jeg synes selv uskyldige — Forslag for det høje Ting, at det egentlig kunde have passeret uden reelle Indvendinger, og jeg havde Haab om, at vi kunde faa det gennemført her i Aar, og jeg tror — og det har jeg egentlig Bevis for i den Tilslutning, det har faaet baade i Kjøbenhavn og Frederiksberg og de større Provinsbyer — at der virkelig er Trang til Stede; og da jeg har faaet udelt Tilslutning til Forslaget, som det forelaa, kan jeg ikke forstaa, at der nu skal lægges Hindringer i Vejen for at faa det gennemført, og det mener jeg vil ske, hvis man fordrer, at der skal Borgerskab til for at faa en saadan Autorisation. Jeg vil altsaa slutte med at tilraade dette høje Ting at vedtage de af Ministeren stillede Ændringsforslag til § 1 og § 2, men derimod stemme imod det Forslag, som foreligger fra det 1ste Medlem for 9de Kreds.

Stilling: Ja med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelse om, at hvis Lovforslaget ikke kan gaa uforandret igennem i den Skikkelse, som han har givet det, faa vi ingen Lov, vil jeg sige: For mig gerne, thi efter min Mening er det bedre ingen Lov at faa end en daarlig Lov. Naar vi siden 1857 have levet her i Landet uden Lovgivning paa dette Omraade, kunne vi godt leve et halvt Aar endnu, men at der i den Lov, som nu skal udvides til at gælde hele Landet, tages særligt Hensyn, som det ærede Medlem vil, til, at man kan omgaa Næringslovens Bestemmelser, det ville mine Meningsfæller og jeg ikke være med til. Det vilde jo være at stille den paagældende Klasse Medborgere heldigere end de øvrige Borgere, som maa løse deres Næringsbevis. Det er den ene Side af Sagen. Men naar man saa tillige er vidende om, hvilken Udvikling hele denne Sag har taget, og hvilken Fagkundskab der fordres dertil, synes jeg nok, at man kan sige, at det gælder om nu at sætte en Bom for, at ikke enhver som helst, der har Lyst til at befatte sig dermed, skal kunne søge og mulig ogsaa faa Autorisation dertil. Det kommer jo nu til at gælde for alle Kommuner her i Landet, og man har ingen Garanti for, at alle disse Kommuner ville tage de Hensyn, som Samfundet i sin Helhed kan være tjent med. Jeg havde tænkt mig, at vort Ændringsforslag kunde have vundet Tilslutning ogsaa hos det ærede Medlem, der jo sætter megen Pris paa at faa Sagen gennemført. Det Forslag, han har stillet, er jo kun en ligefrem Udvidelse af den nugældende Lov for Kjøbenhavn, men der er, som sagt, foregaaet en stor Udvikling paa dette Omraade, og den kræver, at der nu tages andre Hensyn end i 1857.

Forslagsstilleren (Berthelsen): Jeg er fuldstændig enig med det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Stilling) i, at der siden 1857 er sket en stor Forandring — det sagde jeg ogsaa, da jeg forelagde Lovforslaget her, og da jeg anbefalede det ved 1ste Behandling — men jeg tror rigtignok ikke, at den Udvikling, der er sket, gaar i den Retning, at vi nu skulle gaa til større Indskrænkninger i den personlige Frihed, om man vil bruge dette Ord, end i 1857. Naar denne lille Lov har været gældende for Kjøbenhavn, og naar det ærede Medlem selv siger, at jeg har omskrevet den til at gælde for hele Landet og ændret den saaledes, at den passer derfor, troede